

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE INDICATIE TOT OPERATIE BIJ ASCITES.

Ongetwijfeld is het van belang te weten, dat men zich bij het opereeren van ovariumcystomen noch door het uiterlijk der gezwollen, noch door het bestaan van ascites en peritoneale implantaties moet laten afschrikken; zijn de gezwollen voldoende beweeglijk om te worden verwijderd (hierover zal altijd wel verschil van meening zijn) dan kan men als aangename verrassing soms waarnemen, dat er geen ascites meer ontstaat en de peritoneale implantaties verdwijnen. Kan men dit voorspellen bij voorbeeld op grond van papillair cystoma? Mijns inziens volstrekt niet.

Immers het papillaire cystoom is berucht om zijn neiging tot maligne degeneratie. Op grond van de goedaardigheid der excisie van enkele gezwelgedeelten kan men volstrekt niet voor den geheelen tumor instaan, wel voor zijn toekomstig gedrag. KAUFMANN vermeldt dan ook, dat men gemakkelijk een maligne gedegeneerde papil over het hoofd kan zien; in vele gevallen zal men mijns inziens dan ook reeds een wekelijk carcinoma verwijderd hebben, waartegen niet spreekt het feit, dat patiënte nog eenige jaren zich goed gevoelt; zóó alleen zijn de talrijke gevallen van recidief en tenslotte van maligniteit, waarvan ook collega SWAAB spreekt, te begrijpen. In tegenstelling met hem meen ik, dat het papillaire cystoma met peritoneale implantaties en ascites, al kan het soms meevallen, geen onschuldige ziekte is en dat de prognose gereserveerd behoort te worden gesteld.

Overigens komen deze symptomen (ascites en implantaties) ook bij andere cystomen voor; het bekendst zijn ze bij pseudomucineuse cystomen. Hierbij kan het beeld van pseudomyxoma peritonei ontstaan c.q. op kanker gelijkend doch in wezen goedaardig, daar bij deze cystomen maligne degeneratie ongewoon is.

Door volgens bovenstaanden regel ook in deze gevallen te werk te gaan, kan men hierbij succes oogsten.

Amsterdam, 31 Maart 1938.

R. SCHUURMANS.

EEN ERNSTIG BEROEP OP HET HOOFDBESTUUR VAN DE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER GENEESKUNST.

In de Buitengewone Algemeene Vergadering der Maatschappij in April 1937, werden de nieuwe voorwaarden en tarieven der Rijksverzekeringsbank goedgekeurd. Daar echter op die vergadering van den kant dergenen, die de röntgenologie beoefenen, ernstige bezwaren werden gemaakt tegen het feit, dat zoogenaamd niet-specialist-röntgenologen slechts $\frac{2}{3}$ van het tarief zouden ontvangen, en bij gebruik van een metalixtoestel slechts 50 pCt., werd de volgende motie aangenomen:

„De Algemeene Vergadering verzoekt van het voorgestelde ontwerp-tarief R.V.B. en zoo voort, de tarieven van het röntgonologisch onderzoek voorloopig te willen terugnemen en met de verschillende belanghebbenden opnieuw overleg te plegen”.

De voorzitter van het Hoofdbestuur zeide deze motie te willen beschouwen als een aanvulling om de wenschen ter zijner tijd nader kenbaar te maken, waarbij natuurlijk de mogelijkheid bestaat, dat men de motie naast zich neerlegt.

Nu, een jaar later, zal het Hoofdbestuur opnieuw met een voorstel komen (zie beschrijvingsbrief d.d. 5 Maart 1938). Over de hierboven aangevoerde bezwaren wordt echter in dat voorstel niet gerept, slechts wordt de scheidingslijn tusschen specialist-röntgenologen nog scherper getrokken en wel in dien zin, dat thans slechts zij als specialist-röntgenologen worden erkend, die **uitsluitend** de röntgenologie beoefenen.